

ITALIJA BO ABESINIJO PO KRIVICI NAPADLA

ANGLIJA TAJNO, TODA NA VSE KRIPLJE DELUJE, DA BI PREPREČILA VOJNO V AFRIKI

Angleški zunanji minister pozna italijanske težnje po razmahu. — Vzrok ni zadosten za vojno. — Italija se čudi posredovanju Amerike. — Mussolini namerava velike manevre. — Francija je odstopila Italiji otok.

LONDON, 12. julija. — Sir Samuel Hoare je v poslanski zbornici, ko je podal svoje poročilo o zunanji politiki, povedal, da ne vidi zadostnega vzroka, da bi Italija šla v vojno proti Abesiniji.

Rekel je, da Anglija razumeva željo Italije po razmahu v Afriki, toda po njegovem mnenju so tudi nekateri po pravici kritizirali Abesinijo.

"Toda ali so dejstva, da potrebuje Italija razmaha in je bilo slišati pritožbe proti abesinski vladi, zadosten vzrok, da gre kdo v vojno?" je vprašal Hoare.

Govor zunanjega ministra je presenetil diplomate, ker so mnenja, da je s svojim prijaznim govorom glede Italije premenil zunanjo politiko v prilogo Mussolinija. Abesinije ni branil in je priznal, da Italija potrebuje razmaha.

Obenem pa je Sir Hoare sporočil, da je Anglija ustavila izvoz orožja v Abesinijo.

Kot je rekel Hoare, Anglija ne bo držala križem rok, temveč se bo ravnala po okolščinah in razmerah. Anglija ni naprosila in tudi ne namerava prositi Francije, da se ji pridruži v kak blokadi proti Italiji in vsako govorenje o tem je izmišljeno. Anglija deluje skrivaj na to, da odvrne vojno v Afriki.

RIM, Italija, 12. julija. — Italija nikakor ne more razumeti "posredovanja" Združenih držav v italijansko-abesinskem sporu.

Vladni uradniki pravijo, da italijansko-abesinski spor ni ameriški problem. Vsled tega je bil razgovor državnega tajnika s poslanikom Rossom sprejet z velikim presenečenjem.

RIM, Italija, 12. julija. — Vojaški manevri 500.000 vojakov — trikrat toliko vojakov, kot jih je v celi ameriški regularni vojski — bo Mussolinijev odgovor vsem onim, ki mislijo, da bo abesinska kampanja oslabila stališče Italije v Evropi.

PARIZ, Francija, 12. julija. — Italija je dobila ključ do vzhoda, ko je Francija odstopila strateško važni otok Doumeira v Bab-el-Madeb morskemu ožini med Rdečim morjem in Adenskim zalivom.

Ta odstop je v soglasju s francosko-italijanskim sporazumom z dne 6. julija v Rimu.

ZENEVA, Švica, 12. julija. — V krogih Lige narodov prevladuje prepričanje, da bo sovjetski zunanji komisar Maksim Litvinov kot predsednik Liginega sveta prisiljen sklicati sejo Liginega sveta, ker je Abesinija nujno zahtevala, da Liga odvrne vojno v Italijo. Najbrže bo Litvinov sklical sejo 25. avgusta, ko poteče obrok, do katerega mora Ligina komisija, ki je bila imenovana za preiskavo italijansko-abesinskega spora, podati Liginemu svetu svoje tozadevno poročilo. Zastopnik Abesinije profesor Gaston Jeze je obvestil Ligo narodov, da je Liginu posredovanje nujno potrebno.

Nikdo ne dvomi, da je seja Liginega sveta za Ligo največjega pomena, kajti, ako se mu ne posreči odvrniti vojne v Afriki, tedaj je Liga sama v nevarnosti. Vojna v Abesiniji bi imela velike posledice med evropskimi državami, kajti težko je misliti, da bi med njimi zaradi vojne v Afriki vladalo soglasje in prijateljstvo.

Abesinsko zunanje ministrstvo je tudi izrazilo

Policijski načelniki za deportacijo

ODVEDEN DEČEK NASTOPA KOT PRIČA V PROCESU

Devetletni George Weyerhaeuser ne more spoznati Mrs. Waley. — Zagovorniki vidijo v tem udarec za državnega pravdnika.

TACOMA, Wash., 12. julija. — Devetletni George Weyerhaeuser je pričel vlogo kot obtežilna priča v procesu proti Mrs. Margaret Waley ter je pripovedoval, kako je tekom treh tednov, ko so ga držali odvajalci, čepel v jamah in bil privezan k drevesu.

Rekel pa je tudi, da plavalase obtoženke v času svojega ujetništva, ko so se vršila pogajanja za odkupnino \$200.000 ni videl.

Deček pa je v fotografiji spoznal pobeglega Williama Mahana in je o njem rekel, da ga je zgrabil in ga odpeljal v neko luknjo. Na dveh fotografijah je tudi spoznal dve jami, v katerih je bil privezan. Poleg tega je tudi spoznal fotografijo Harmona M. Waley, ki je mož obtoženke in ki je bil zaradi odvedbe malega Georgea že obsojen na 45 let zapora. Waley je bil pripeljan v Tacoma, da pričča za svojo ženo.

Mrs. Waley je prišla v dvorano vesela, ker je bila malo prej s svojim možem v uradu maršala Chittija. Ko je obrnila svoj obraz, jo prične Goerge opazovati. Naenkrat pa državni pravdnik Dennis vstane in pravi samo:

"George." George je vstal in se približal sodnikovi mizi. Dennis položi svojo roko na dečkovo ramo in mu pravi, da dvigajte roko. Po prisegi je George jasno odgovarjal na vprašanja.

Dečkov oče J. P. Weyerhaeuser, ki je plačal \$200.000 odkupnine, je sedel ob strani dvorane.

Ko Dennis vpraša dečka, ako je 24. maja, ko se je vračal iz šole, srečal kakega moža in mu pri tem pokaže fotografijo, je George prikimal in rekel samo "Mahan". Ko mu državni pravdnik pokaže drugo fotografijo, pravi George: "To je Harmon."

George je izpovedal, da ga je Mahan zgrabil in ga potisnil v avtomobil.

Advertise in
"Glas Naroda"

željo, da bi Liga narodov takoj pričela razpravljati o italijansko-abesinskem sporu. Obenem pa se Abesinija tudi obrača na ves svet za pravično sodbo glede abesinskega stališča. Posebno je Abesiniji ležalo na tem, da ji ne bo vstavljena dobava orožja in municije iz drugih držav.

HEIMWEHR NASPROTUJE MONARHIJI

Odrpta opozicija proti vladni politiki. — Starhemborgova privatna armada je proti vrnitvi Habsburžanov.

DUNAJ, 12. julija. — Med privrženci kneza Ernesta Rudigerja Starhemburga je opaziti nevarne znake upora heimwehrocev proti monarhistični politiki zvezne vlade. Knez Starhemburg je sicer sam monarhist, toda bi bil po zgledu Horthyja na Madžarskem rad nekaj časa regent v Avstriji, da bi, kot pravi sami, Habsburžanom pripravil pot.

Dosedanje "priprave" so zbudile veliko nevoljo pri heimwehrovcih, ki so samo teoretični monarhisti, na drugi strani pa sovražniki Habsburžanov.

Protihabsburško mišljenje je posebno pokazal voditelj tirolskih heimwehrocev Albert Schober v svojem govoru v Inomestu. Posvaril je takimenovalne legitimiste (monarhiste), da so že prevozili nekaj svaril proti nevarnosti in da bo njihova prisiljena monarhistična politika imela slabe posledice.

Sam podkancler knez Starhemburg je ponovno rekel, da je monarhistično vprašanje nabasano z razstreljivom in da bi preneljena obnova monarhije izzvala vpad v Avstrijo. Med svojim govorom je Schober tudi rekel:

"Protestiramo proti temu, da nas označujejo kot slabe domoljube in celo kot izdajalce, ker kažemo manj navdušenja za habsburško monarhijo, kot nekateri drugi ljudje."

ZRTVE KITAJSKJE POVODNJI

Hankov, Kitajska, 12. julija. — Neprestano butanje valov reke Yangtse je razbilo zelo važne jezove blizu Jankinga in se je mnogo kvadratnih milj polja premenilo v velikansko jezero. Kot pravi neko poročilo iz province Honan, je v Jenših Hsienu utonilo od 2000 do 3000 ljudi. Poročila pravijo, da je reka Lo narastla za 20 čevljev in da je posula polja z mrlji ter razdejala mesto.

V provinci Hupeh se je reka Han še dalje razlila in mesto Laohokov je popolnoma pod vodo. 10.000 ljudi je brez strehe in 3000 hiš uničenih.

KAROL IN PAVEL SE POSVETUJETA

Kralj Karol in načelnik jugoslovanskega regentskega sveta sta se sestala v Sinaji.

Bukarešta, Romunska, 12. julija. — Danes sta se sestala v kraljevem dvoru v Sinaji princ Pavel, načelnik jugoslovanskega regentskega sveta, in romunski kralj Karol. Pavel ostane v Sinaji do nedelje zvečer.

Kaj je pravzaprav namen tega obiska, ni znano, toda sliši se, da namerava Mala antanta spremeniti svoje stališče napram Avstriji in Habsburžanom, ki se po vsej sili hočejo vrniti na avstrijski prestol.

Jugoslavija in Bolgarska baje odobravata nemško politiko glede Balkana in skušata zanj pridobiti tudi Romunsko.

Sofija, Bolgarska, 12. julija. — Na zlet 30.000 bolgarskih "Junakov" (Sokolom slične organizacije) je dospelo iz Jugoslavije šest tisoč Sokolov, ki jih je prebivalstvo navdušeno pozdravilo.

Zleta so se udeležili tudi čehoslovski in poljski Sokoli.

POVODENJ — 600 MILJ DOLGO JEZERO

Šanghaj, Kitajska, 11. julija. — Obsežna dolina Yangtse reke je pod vodo. Nastalo je 600 milj dolgo jezero.

Ob severnem bregu reke Yangtse, 150 milj nad Hankovom so porušeni vsi jezovi in voda se je razlila proti reki Han.

Mesto Kienli, kjer je voda odnesla jezove, je pod vodo, kakor tudi bližnje mesto Meian in nad 50 vasi.

Čangteh, Kitajska, 11. julija. — Ogenj je sledil povodnji, ko narastle reke osrednje Kitajske vale svoje valove proti morju, nato pa je še pritisnila lakota, ki hoče imeti svoj delež mrtvih.

V Čangteh je voda vjela v svojo past več stotisoč ljudi kot podgane, ko so se razun enega zrušili vsi jezovi. Misjonarji skušajo olajšati trpljenje, toda niso kos katastrofi, kajti voda je zalila že 100.000 hiš.

Na več krajih mesta je izbruhnil požar, v katerem je zgorelo neznano število ljudi.

V Šenšovu je v mestu samo en kraj, kjer so ljudje varni pred vodo. Toda tudi ni gotovo, da bodo jezovi zdržali. Ko je reka Juan pričela naraščati, so prebivalci Šenčova splezali na jezove, ki pa so se pozneje zrušili in so ljudi potegnili za seboj.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

VSAKEMU DRŽAVLJANU NAJ BO DOVOLJENO NOSITI OROŽJE

ATLANTIC CITY, N. J., 12. julija. — Na zadnji seji 47. letne konvencije mednarodne zveze policijskih načelnikov je generalni adjutant iz Marylanda Milton Rekkord priporočal, da bi bila prepoved nositi orožje preklicana, češ, da mora biti vsak pošten državljan več v porabi orožja. — Prodajalce orožja pa je treba prisiliti, da dobe za to pravico. Kateri državljan hoče nositi orožje, mora dobiti tozadevno dovoljenje.

A. DREYFUS VČERAJ UMRL

Možak, ki se mu je zgodila strašna krivica, je umrl v 76. letu svoje starosti.

Pariz, Francija, 12. julija. — Danes popodne je umrl v starosti 76 let polkovnik Alfred Dreyfus, čigar žalostna usoda je pred leti vznemirjala in presenečala ves svet.

Leta 1894 je neka francoska špijonka, ki je bila zaposlena kot služkinja v nemškem poslanstvu v Parizu, pobrala iz papirnega koša v poslanstvu važen dokument, ki je izdajal francoske vojaške tajnosti. Listino je izročila vojnemu ministru, ki je osumilo stotnika Alfreda Dreyfusa. Vršil se je proces, Dreyfus je bil spoznan krivim ter obsojen v dosmrtno ječo na Hudičevem otoku.

Kmalu na to so se pa začeli pojavljati dvomi o njegovih krivdi.

Slavni francoski pisatelj Emile Zola je izdal brošuro "Obtožujem!" v kateri je precej jasno dokazal Dreyfusovo nedolžnost.

Proti Dreyfusu so je vršil drugi proces, in kaznenec je bil pomiloščen na desetletno ječo. Slednjic je pa prišla resnica na dan. Dotično listino je podtaknil neki Dreyfusov tovariš, ki ga je sovražil zaradi židovskega pokolenja.

Francoska republika se je skušala Dreyfus oddolžiti s tem, da ga je imenovala za majorja in ga odlikovala s križcem Častne legije. On je bil pa strt na duši in telesu ter se je umaknil v samoto.

Ko je izbruhnila vojna, se je prostovoljno javil ter se pri obrambi Pariza tako obnesel, da je bil imenovan za polkovnika.

VROČINA PO VSEH DRŽAVAH

Kansas City, 11. julija. — Osrednji zapad je večeraj imel vsled vročine 31 mrtvih, ko je solnce neusmiljeno pripekalo in ni nikakega upanja, da kaj kmalu odneha. Po posameznih državah jih je umrlo: Oklahoma 8, Texas 7, Minnesota 5, Nebraska 4, Kansas 3, Missouri 2 in Illinois in Iowa po 1.

Konvencija je pred zaključkom sprejela več resolucij, med katerimi je naslednja posebna pomembna: Konvencija odobruje Kerrovo predlogo, ki je bila vložena v kongresu. Po tej predlogi naj bodo vsi tujeji, ki so prišli nepostavno v deželo, ki so izvršili kak zločin, ali pa katerih izgon je priporočljiv iz drugih javnih interesov, deportirani.

Ravno tako je tudi konvencija priporočila, da ameriška odvetniška zbornica odstrani vsakega malo vrednega odvetnika. Konvencija nadalje odobruje tudi še naslednje: da so filmske družbe prenehale kazati in slaviti zločince; da je bila vstanovljena zvezna šola za policiste, da se bodo izvedenci v odtisu prstov posebno vezbali v svoji stroki in je slednjic poslala na predsednika prošnjo, da razglasi vsakoletni "narodni policijski dan."

Konvencija je tudi zavzela svoje stališče glede pomiloščenja. Tozadevna resolucija pravi, da odobruje pomiloščenje, toda naj bi bilo podeljeno samo tedaj, kadar je saj verjetno, da se je kaznjence poboljšal in da bo zopet postal koristen član človeške družbe. Toda med človeško družbo se ne sme poslati zločincev iz navade, kajti to je sramota za pravosodje.

DEMIBILIZACIJA V CHACO

La Paz, Bolivija, 12. julija. — Demobilizacija 8000 ranjenih in bolnih bolivijskih vojakov v Chaco se je pričela. Vsi bodo doma tekom enega meseca. Ni pa verjetno, da bi bila cela demobilizacija končana prej kot v treh mesecih.

Finančno ministrstvo je določilo 14.000.000 bolivianos za vojaške plače v avgustu in bonus po 20 bilivianos za vsakega vojaka. V demobilizacijska središča so bila poslana vsakovrstna vozila. Mesta Sucre, Santa Cruz, Tarija in druga mesta so preskrbela stanovanja za odhajajoče vojake.

Premogarske družbe bodo odpuščenim vojakom takoj dale delo.

Kot določa premirje, sklenjeno v Buenos Aires, bo ostalo v Chaco samo 5000 vojakov, ki so dezertirali ali pa so se na kak drug način pregrešili proti vojaškemu predpisom. Poleg tega bodo tudi izgubili državljanstvo za deset let.

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation). Frank Sabour, President. L. Benedik, Trezor. Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

PREDPRIPRAVE ZA VOLITVE

Demokratska stranka je pod vodstvom Bele hiše in svojega "bossa" generalnega poštneja mojstra Farleya že začela iztepati svoje tipačke, da se prepriča, kakšno razpoloženje vlada v deželi z ozirom na prihodnje predsedniške volitve.

Kakorhitro se bo odgodil kongres, se bodo demokratje z vso vnemo lotili kampanjskega dela.

Demokratje bodo posvetili največjo važnost industrijskim vzhodnim državam. Južne in zapadne države so jim več ali manj zagotovljene.

Nekaj skrbi jim je vzbujala država Georgia, čije governor Talmadge je uvedel v vrstah demokratske stranke močno gibanje proti Rooseveltu, toda kot se čuje, bodo delegati iz Georgije na narodni konvenciji odločno za predsednika.

V splošnem se pa lahko reče, da je med demokrati navdušenje za predsednikov "New Deal" precej ponehalo, kar pa ne bo delalo predsedniku posebnih težkoč pri ponovi nominaciji.

Republikanska stranka bi rada spravila nazaj v svoj tabor "izgubljene ovce" to je tiste svoje člane, ki so se odločili republikanskemu programu in so začeli podpirati Roosevelta.

Vrhovno vodstvo republikanske stranke v Washingtonu je precej hladno pozdravilo resolucije, ki so bile navdušeno sprejete na republikanskem zborovanju v Clevelandu, ki so se ga udeležili zastopniki iz šestih držav.

Med republikanci je splošno opažati željo po liberalizaciji republikanske stranke.

Na nekem banketu v Chicagu je govoril Patrick J. Hurley, vojni tajnik pod Hooverjevo administracijo. Svojim tovarišem je dopovedoval, da ja zašla republikanska stranka preveč v reakcionarno vodovje. Glede "New Deal" je rekel, da je koristil bogatinom, revežem pa škodoval.

V kratkem se bo podal Jim Farley, generalni poštar in načelnik demokratskega narodnega odbora na eno svojih znanih in uspešnih potovanj, da bo "prišel z ljudmi v ddtiko".

Po svojem povratku bo poročal predsedniku o razpoloženju v deželi.

Predsednik Roosevelt bo preživel poletne počitnice v Californiji ter imel pri tej priliki več govorov.

Kot vse kaže, bo kampanja precej burna, toda že zdaj ni nobenega dvoma, da bo Roosevelt na demokratski narodni konvenciji ponovno nominiran ter da bo prihodnje leto ponovno izvoljen za predsednika Združenih držav.

KAKŠNA BO VOJNA MED ITALIJO IN ABESINJO

Italijansko - abesinski konflikt spremljajo z veliko pozornostjo ne samo politični in diplomatski krogi, marveč tudi vojaški strokovnjaki, ki zelo budno motrijo vojaške priprave na italijanski in abesinski strani. Značilno pa je, da večina vojaških strokovnjakov kljub moderni opremi in organizaciji italijanske oborožene sile ne daje Italiji mnogo izgledov na vojaško zmago; mogle bi jo doseči le po dolgotrajnem vojevanju in z ogromnimi materialnimi in človeškimi žrtvami.

Vojaški strokovnjaki ne izključujejo možnosti, da je ves abesinski alarm Rima samo politično-diplomatska demonstracija velikega stila. Njen cilj naj bi bil, da preplaši etiopsko kraljevino, jo uklene v italijanske gospodarske verige in istočasno doseže od nje dalekosežen "popravek" mej. Če italijanske zahteve niso prevelike in če gre samo za to, da se ustvari neposredna zveza med italijansko Eritrejo in Somalijsko, potem je verjetno, da pride do mirne poravnave. — Abesinija bi bila v tem primeru skoro gotovo popustljiva, ker po vseh znakih sodeč ne more mnogo računati na podporo s strani Društva narodov. Toda če bi Italija skušala napraviti iz Abesinije afriško Mandžurijo, potem ni dvoma, da bo naletela na mnogo večje težkoče, kakor pa jih je morala zmagati Japonska pri svoji osvajanjski akciji.

Ze dvakrat je Italija na lastni koži izkusila vojno spretnost in sposobnost Abesincev. Marca 1896 je doživel italijanski general Baratieri hud poraz pri Adui ter se je vrnil na obale Rdečega morja s komaj 1400 do skrajnosti onemogli vojniki, dočim je vodil v bitko 14.000 mož. Januarja 1887 pa je Ras Aduma uničil v pogorju Sagati močan italijanski oddelek, od katerega je samo 82 ranjencev uteklo smrti. Res je, da dandanes koptja niso več tako nevarno orožje. Topovi in strojnice, tanki in letala dajejo belemu plemenu silno nadmoč nad primitivnimi Afričani. Toda odkar so abesinsko vojsko organizirali evropski oficirji in jo moderno oborožile evropske in japonske tovarne, se ne sme več podcenjevati obrambna moč Abesinije.

Kolonijalna vojna je ali lahka kazenska ekspedicija ali pa dolgotrajna krvava borba — srednjega ni. Španija se je leta in leta brezuspešno borila proti Rifovcem. Francija jih je premagala za ceno ogromnih žrtev in še večjih finančnih stroškov. Anglija je le z največjimi težavami zmagala maloštevilne Bure. Rusija je desetletja osvajala kavkaške planine in njihova ponosna plemena.

Italija bo naletela na neke

vrste Kavkaza v abesinskih gorah in na težko dostopni abesinski visoki planoti, kjer so razmere ugodne za operacije malih oddelkov in skrajno neugodne za gibanje armad evropskega tipa s težko vojno opremo. Pred komarji mora celo bivati bežati. Taktika afriških domačinov po načinu komarjevih pikov lahko onemogoči vsako ofenzivo najmočnejših čet, oboroženih po najmodernejši vojni tehniki, ki je primerna v spopadih za modernimi betonskimi utrdbami, ki pa ima zelo omejene možnosti napram elastičnosti afriških poldivjakov.

Če se primerja italijanski vojak, dobro oblečen, dobro oborožen in izvežban po vseh pravilih vojne taktike, z abesinskim vojnikom, bosopetim, napol nagim in napol divjim, bi imel človek vtis, da so njihovi izgledi za zmago v slahem razmerju, kakor je hitrost konja in modernega avtomobila. So pa primeri ko konj poseka avtomobil, na primer v hribih, gozdovih, na puščavskem pesku, pri nočnih voznjah brez modernih cest. V bitkah na Soči se abesinska vojska ne bi mogla kosati z italijanskim četami, prav tako pa se bo italijanska moderno opremljena vjotka težko prilagodila vojevanju, pri katerem bojišče ni fronta ene linije, nego površina vse od predstraža pa do zadnjih taborišč in trenskih kolon, vojaških delavnic in skladišč daleč v notranjosti dežele. Povsod se bodo pojavljali, nevidni podnevu in drzni ponoči, hitri in gibčni oddelki Abesincev.

To bo vojna tehnike proti vojni zvijači, vojne znanosti, ki je ustvarila taktiko in strategijo, proti vojnemu instinktu, vojaške discipline proti poltu divjih vojnikov sodobne vojne organizacije proti primitivnemu, toda borbenemu narodu, vojna osvajanjska duha imperialističnega naroda proti divjemu ponosu plemen, ki jih ni še nikdar nihče podjarmil. Objektivno ocenjujč vrednost ene in drugi strani, se mora reči, da so Italijani v veliki materialni in umski nadmoči, toda Abesince preveča močnejši duh svobodoljublja, oni so krepkejših živcev in do največje podrobnosti poznajo ozemlje, ki bo tvorilo bodoče bojišče.

Zmaga je več ali manj stvar vztrajnosti. Teško je v naprej reči, kdo je vztrajnejši: kulturni narod s svojo disciplino in nervoznostjo ali pa divji narod, pri katerem se lahko energija in onemoglost menjata s filmsko brzino. Nesporno je samo to, da bo vojna med Italijo in Abesinijo — ako sploh pride do tega — težka preizkušnja vrlin italijanske vojske. V vsakem primeru bo morala Italija poslati v Afriko veliko število svojih divizij, da bo obvladala pol milijona abesinskih vojakov.

Ni dvoma, da vse to dobro ve tudi italijanski generalni štab. To pa na drugi strani pomeni, da so v Rimu prepričani, da Italiji v prihodnjih desetih letih te divizije ne bodo potrebne v Evropi. To je vsaj ena uteha v trenutku, ko se pripravlja v Afriki novo krvoprelitje. Vojna v Afriki pomeni mir za Evropo.

Neki danski trgovec je prebil več let na Daljnem vzhodu in se je vračal v domovino. Še na parniku je oddal za svojo nekdanjo ljubico brzojavko naslednje vsebine: "Vračam se, umiram od koprnjenja po tvojih ustnicah in tvojem nagme-

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

škü." Sledil je naslov kodanjskega hotela, kjer bi jo čakal.

Parnik je točno prispel v Kodanjski hotel. Tuda nametu ustnice in nasmeška, o katerem je sanjal, ga je presenetila tam brzojavka s podpisom ravnateljstva danskega brzojavništva: "Naslovnica Vaše brzojavke se je med tem omožila. Ali naj kljub temu dostavimo brzojavko?"

Trgovec je bil seveda nemožno presenečen nad novico v brzojavki, saj ni vedel, da se mu je ljubica med tem izneverila. A nič manj ni bil presenečen nad korektnostjo danske pošte, ki je uvidela, da bi takšna zaljubljenca brzojavka z ustnicami in nasmeški utegnila povzročiti marsikakšno sitnost naslovljenki in odpošiljalcu, pa se je v tej uvidevnosti rajši odločila, da stvar mirno razčisti. Trgovec je s tem njenim ravnanjem menda zadovoljen — v kolikor je za takšno srčno razočaranje sploh mogoče govoriti o zadovoljnosti.

VLOGA TEHNIKE V BODOČI VOJNI

General Blaha, šef vojaške pisarne predsednika ČSR, je predaval te dni na kongresu čeških inženjerjev o tehniki državne obrambe. Razvijal je misli, da potrebuje država za svojo obrambo v prvi vrsti letala, kajti v bodoči vojni ne bodo aeroplani zgolj dopolnilo pehote, marveč samostojno sredstvo strategije. Poleg tankov bodo aeroplani tisti činitelji, ki bodo s pomočjo kemične industrije uničevali nasprotnika.

General pa je porabil to priliko tudi za migljaj, da čsl. vojska ne bo imela v morebitnem vojaškem spopadu dolžnosti, zasesti vse točke na meji države. Armada čsl. države se bo osredotočila predvsem z nalo-

go, da brani tehnične centre. Vojna tehnika je v zadnjih letih ogromno napredovala, vendar pa je zaradi tega ne gre precejevati. Kar se piše o strupenih plinih, smrtnih žarkih in o bakterijski vojni, je večinoma izrodek razgrete domišljije. Takšne vesti merijo v prvi vrsti na to, da bi povzročili zmedo med prebivalstvom, zato jih je trebati jemati z rezervjo.

BOGASTVO ČAHARJA

Amsterdamski "Telegraaf" govori v eni svojih zadnjih števil o gospodarskem pomenu kitajske province Čahar, ki je zdaj prišla v japonske roke in označuje Čahar za eno v premožnem pogledu najpomembnejših ozemelj kitajske zemlje. Ta pokrajina je tako bogata na premogu, da se Evropi niti ne sanja, kakšni zakladi se skrivajo v njenem naročju. Od Sujuana do Šanšija se vleče bogata žila, ki se končuje šele na jugu Kitajskega zidu.

To ozemlje pa ne obiluje samo na premogu, v njem so skriti tudi drugi zemeljski zakladi. Tisti, ki se bo lotil industrializacije Čaharja, si bo pridobil ogromno bogastvo. Mongolsko prebivalstvo dežele, ki so jo zaled okupirali Japonci, se nagiba, po poročilih holandskega lista, bolj k Japonski nego Kitajski. Japonci so pridobili domačine tudi z obljubo, da bodo zopet vzpostavili vladjo njihovih knežjih poglavarjev. Japonci tudi pravijo, da nimajo pravega namena kolonizirati tega ozemlja, ker jim ne vstrežajo klimatične razmere. Podnebje je ba je takšno, da Japonci ne vzdržijo v njem dolgo časa. Podoba je, da nameravajo Japonci ustvariti mongolsko državo po vzoru Mandžukua, ki bi zalagala Japonsko s svojimi sirovinami. Tako si je Japonska zagotovila ogromno gospodarsko ozemlje ne da bi prelila zanj niti kapljico krvi.

ARETACIJE BOLGARSKIH TERORISTOV

Sofija, Bolgarska, 12. julija. Policija je naznanila, da je bilo aretiranih 22 teroristov, ki so pripadali k Protogerovski skupini. Med njimi je tudi bivši provincijalni governer Pece Trajkov, ki je bil glavni voditelj teroristov.

NEMCI NE MARAJO ŽIDOV

Berlin, Nemčija, 12. julija. Zdravilišča in kopalnice v Nemčiji ne marajo židovskih gostov. Tako je pri vzhodu v kopalnišče Bad Duerckheim napis: "Židom je prepovedan vstop na vrt."

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

Table with exchange rates for Jugoslavija and Italija. Columns include currency type and amount.

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVREŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisl v dinarjih ali lirah dovoljnjemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Table with exchange rates for American dollars. Columns include amount and rate.

Projemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter na pristojnih tih.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Rojak mi je pripovedoval.

— Zadnjič sem bil v kinematografu s svojim sosedom in njegovo hčerko. Moj sosed je postaren možak in nekoliko kratkoviden. Njegova hčerka je stara petnajst let in je taka kot živo srebro.

Predstavljal so precej drzno sliko, ki bi morala biti, če bi bilo po mojem, mladini prepovedana.

Jaz sem sedel v sredi, na desni sosedova hčerka, na levi pa sosed.

Ko je bilo dejanje na višku, mi je sosed zašepetal v uho: — Hvala Bogu, da je otrok še premal in da vsega tega ne razume.

V desno uho mi je pa hčerka zašepetala: — Hvala Bogu, da je papa kratkoviden, da vsega tega ne vidi.

Po prekrokanu noči sta se setala prijatelja.

— Kaj ti je, da si tako opraskan?

— Ko sem prišel danes zjutraj domov, mi je skočila mačka v glavo.

— To je nerodno. Moja je pa že spala.

Mož in žena sta šla po ulici. Pa saj veste, kakšne so žene in deklota.

Drugam ne gledajo kot v izložbe.

Prišla sta do izložbe, kjer so prodajali slavnike.

— Oh, poglej tisti klobuk. Ali ni lep?

— Ah, kaj me brigajo klobuki!

— Kupi mi ga. Dolgo ga je prosila, predno ga je preprosil.

Ona je šla v trgovino, on je pa zunaj počakal.

Dolgo je čakal. Saj veste, kakšne so ženske. Pomerjajo in pomerjajo, pa se premislijo v zadnjem trenutku.

No slednjič je vseeno stopila k njemu, vsa vesela in zadovoljna.

— Si kupila klobuk?

— Da, seveda. In ko sem ga pomerjala, mi je rekla prodajalka, da izgledam v njem za deset let mlajša.

— Hm, — je pomislil mož. — Tako da ti je rekla?

— Da, rekla mi je, da sem za deset let mlajša v njem.

— Koliko si dala zanj?

— Pet dolarjev.

Mož je vzel iz žepa pet dolarjev in ji rekel:

— Na, kupi še enega, če prodajalka ni lagala.

Nekateri ljudje so jako negalantni. Tako je naprimer neki gost rekel postarni natakari:

— Kaj sem naročil in kaj ste mi prinesli?

— Pečeno pišče, gospod.

— To ni nobeno pišče, to je pravcati okostnjak, kaerega je kurja polt oblila, ko je vas zagledal.

Mlada zakonska ženica je pripovedovala: — Prej sem imela kuharico, pa sem jo odslavila. Je bila predraga. S tem, da sama kuham, prištedim denar na dveh krajih. Prištedim tisto, kar bi morala kuharici dati in pa polovico pri jedi. Kajti odkar jaz kuham, moj mož polovico manj pojje.

Ladja se je bližala pristanišču. Na krovu sta stala dva mornarja in se pogovarjala.

— Ali boš šel v mesto?

— Ne, jaz ne bom šel. Kaj pa ti?

— Tudi jaz ne.

— Zakaj ne?

— Zato, ker nimam v mestu nobene ljubice.

— Jaz pa zato ne, ker imam dve v tem mestu.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vse od naših dolgoletnih skušnjav vam zamoremo dati najboljšo pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se skupno obrnite na nas za vse pojasnila.

Mi preskrbimo vas, bodisi prošnje za povratne dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, sa najmanjši stroški.

Nedovoljeni naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker pralne se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj sa brezplačna navodila in navodilne liste vam, da boste pralni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

USTREŽLJIVA POŠTA

Neki danski trgovec je prebil več let na Daljnem vzhodu in se je vračal v domovino. Še na parniku je oddal za svojo nekdanjo ljubico brzojavko naslednje vsebine: "Vračam se, umiram od koprnjenja po tvojih ustnicah in tvojem nagme-

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KUGA V BERGAMU

Zgoraj na vrhu nizkega hriba, obdanega z obzidjem in veličnimi vrati, je bilo mesto Stari Bergamo; spodaj ob vznožju hriba, vsem vetrovom odprto, pa je bilo mesto Novi Bergamo.

Nekega dne je bila izbruhnila kuga v novem mestu in je strašno grabila krog sebe. — Umrlo je veliko ljudi in drugi so pobegnili čez ravnino na vse štiri strani sveta. — In meščani iz starega Bergama so zažgali zapuščenno mesto, da bi razkužili zrak, a vse ni nič pomagalo. Tudi zgoraj pri njih so bili začeli umirati ljudje; najprej je umrl eden, potem jih je umrlo po pet na dan, potem po deset, nazadnje po dvajset — in ko je bila kuga na vrhuncu, jih je umrlo še po veliko več.

In iz Starega Bergama niso mogli zbežati, kakor so zbežali oni iz novega mesta. Veliko jih je poizkušalo pobegniti, a ti so živeli, kakor živijo preganjane živali. Skrivali so se po jamah in jarkih, po gozdovih in zelenih poljih. A ker so ti begunci zamesli kmetom kugo v njihove domove, so ti kamenjali vsako tujo osebo, ki so jo srečali in jo spodili s svojega posestva. Ali so jo neusmiljeno pobili kakor stekle pse, misleč, da je to pravična samoobramba.

V Starem Bergamu so morali ostati ljudje, kjer so bili. In dan za dnem je bilo bolj vroče in dan za dnem je davila strahovita bolezen krvoločneje. Groza se je večala do blaznosti. In ves red je izginil in vsa oblast odnehala, kakor bi vse požrla zemlja — in na mesto tega je prišlo vse najhujše.

Ob početku kuge so bili ljudje edini in so pazili, da so bili mrlični pravilno in dobro zagrebeni. In vsak dan so skrbeli za to, da so bile zažgane velike grmade na trgih in tržiščih, da se je mogel zdravi dim razklati po vseh ulicah. In predvsem so zahajali ljudje posamič in v procesijah zjutraj in pozno zvečer v cerkve. Vsak dan so bili s svojimi molitvami pri Bogu in vsak večer so ob sončnem zahodu turbošno klicali zvonovi vseh cerkva iz svojih stoterih grl proti nebesom. In post je bil zapovedan, in vsak dan so bile izpostavljene relikvije na altarih. In ko že končno niso nič več vedeli, kaj storiti, so med glasovi trobent in pozavne razglasili z rotovskega balkona Sveto Devico za podesto ali županjo vsega mesta za zlad in na vekomaj.

Toda — vse ni nič pomagalo; ničesar ni bilo, ki bi bilo kaj pomagalo.

In ko je spoznalo ljudstvo to in se je počasi utrjevalo v veri, da nebesa ali nočejo ali ne morejo pomagati, tedaj niso le prekrizali rok in rekli, pridi, kar hočeš! — Ne, bilo je, kakor bi iz neke skrivne, plazeče se bolezni zavil greh v neko hudobno, javno in zbesnelo kugo, ki gleda le na to, mori dušo roko v roki s telesno kugo, ki je uničevala telo. Tako neverjetnosti so počenjali ljudje, tako neznansko so bili propadli. Ozračje je bilo polno onečaščenja in brezbožnosti, polno stokanja razuzdanec in rjovenja pijancev. In najbolj divja noč ni bila tako razuzdana kakor njen dan.

“Danes hočemo jesti, zakaj jutri moramo umreti!”

Bilo je kakor bi tem besedam napisali note in bi jih igrali v neskončnem peklenskem koncertu na različnih instrumentih. Da, če bi že prej ne bili na svetu vsi grehi, bi jih bili iznašli zlad, zakaj — ni bilo poti, katerih bi ne bili nastopili v svoji zavrnjenosti. Najmenaravnije ostudnosti so se razvele; in celo taki redki grehi, kakršni so izganjanje duhov, čarodejstva, izganjanje hudiča, so bili dobro znani. — Veliko izmed ljudi je pričakovalo celo od peklenskih moči onega varstva, ki ga niso dobili od nebes.

Ni bilo nikake radovoljne pomoči in nobenega usmiljenja več, vsak je imel svoje misli le zase.

Bohnik jim je bil sovražnik in če je nesrečnejš omedlel na cesti od kužne mrzlice, tedaj ni bilo vrat, ki bi se mu bila odprla. Suvali so ga s sulicami in ga kamenjali in so ga prisilili tako, da se je vlekel dalje in ni bil zdravim v napotje. In dan za dnem se je širila kuga bolj in bolj; poletno sonce je pripekalo na mesto, a ni bilo kapljice dežja in ni se zgenil vetre. In po lišah so gnili mrlični in so razširjali smrad, ki se je mešal s stoječim vzdušjem cesti in privabil trume krokarjev in vran, da je bilo po zidovih in strehah vse črno od njih. In krog in krog mestnega obzidja je sedelo nekaj čudovitih, velikih inozemskih ptic, prišedlih od daleč, ki so imele roparske, grabelžive kljune in so čakale z zakrivljenimi kremplji. In so sedele in gledale z mirnimi požrešnimi očmi navzdol, kakor bi čakale le na to, da se izpremeni nesrečno mesto v eno jamo mrhovine.

Enajst tednov je preteklo od tedaj, odkar je bila izbruhnila kuga. Pa so zagledali čuvaji v stolpu in nekaj ljudi, ki so bili bolj na vzvišenem prostoru, kako je zavila čudna

truma z ravnine v ulice novega mesta. Šla je po kamenjih začrnelih od dima in med črnim kupom pepela. Cela množica ljudi! Gotovo jih je bilo šeststo in čez, moških in žensk, starih in mladih. Imeli so velike, črne križe in široka, kakor kri in ogenj rdeča bandera nad seboj. Med hojo so peli in obupni, tožeči glasovi so se dvigali v tih, soparni zrak.

Oblečeni so bili v rjava, sivva in črna oblačila, a vsi so imeli rdeče znamenje na prsih, ki je bilo videti v bližini kot znamenje križa. In prihajali so vedno bliže. Gnetli so se po strani, obzidani poti uavzgor, ki drži v staro mesto. To je bila cela mešanica belih obrazov, bice so imeli v rokah, na njihovih rdečih zastavah so bile slike ognjenega dežja. Z ene strani na drugo so se zibal črni križi v gneči.

Iz stlačene trope se je dvigal vzdul po potu, po pepelu, po cestnem prahu in starem kačju. Nič niso peli, tudi ne govorili — nič, kakor stopicajoči, čredi podobni glas bosih nog.

Obraz za obrazom se je pogrezal v temo vhoda pod stolpom in se prikazal na drugi strani s plašnim izrazom in napol zaprtimi vekami. Potem so spet zapeli mizere. Tesneje so stiskali biče in korakali močneje in kakor ob zvoku bojne pesni.

Kakor bi prišli iz kakega sestradanega mesta, taki so bili: lica votla, kosti štrle naprej, ustnice brez krvi in pod očmi sami črni kolobarji.

Ljudje iz Bergama so prihiteli z vseh strani, jih gledali začudeno in nemirno. Rdeči, izpiti obrazi so stali tem blede in nasproti; leni od pregrešnosti medli pogledi so se počevali v priči ostrih, plamtečih oči; sramotivni brezbožniki so obstali z odprtimi usti v priči teh limen. In vseh njihovih bičev se je držala kri. — Vpričo teh ljudi je bilo mešanom čudovito pri sreč. A ne dolgo — in otrseli so se tega vtisa. Nekateri so spoznali med nosive križev nekega polblaznega čevljarja iz Brescie in takoj so radi tega zasmehovali vso družalo. Pa končno je bilo v vsej vsakdanjosti vendarilo. In ker so bili šli tujei dar nekaj novega, neko razveproti stolni cerkvi, so šli vsi za njimi, kakor bi sledili kakim neumnim tolpi ali ukročenemu medvedu.

A čeprav so šli in se pehali za tujei, vendar so bili jezni. Vpriči svečanosti teh ljudi, so bili oni vendarle trezni in prav dobro so razumeli, da so prišli (Nadaljevanje na 4. strani.)

UBEŽNA JEGULJA

Jegulja je pobegnila in za to malenkost se bo moral lastnik nekega pariškega restavranca pokoriti z izgubo nekoliko tisoč frankov. Ali je to pravica?

Jegulja je v skledi, ki je bila napolnjena z vodo, čakala na svojo hudo usodo: da jo v kratkem ubijejo, pripravijo in servirajo gostom kot slastno jed. To čakanje ji je postalo predolgočasno. V nekem hipu se je pogrnala kvišku in padla baš na dvigalo, ki je prevažalo jedi iz kuhinje v jedilnico. Do tu je bilo vse v redu, v jedilnici pa je napravila to neumnost, da je planila še enkrat pokonci in padla pod mizo, k nogam mlade dame. Z grozovitim vzvikom “Kača! Kača!” je planila dama s stola in naravnost skozi vrata, vsi ostali gostje v jedilnici pa za njo. Zmešnjava je bila tako velika, da ni utegnil nihče opaziti, da je domnevna kača samo nedolžna jegulja. A zmešnjava je bila še večja: stoli, mize, vse, kar je bilo na mizah, krožniki, kozarci so padali na tla. Pri divjem begu je šla tudi marsikakšna obleka v enije, za kar zahtevajo prizadeti gosti od restavranterja sedaj odškodnino, a mnogo gostov ne zahteva nič — zadovoljni so, da so ušli, ne da bi plačali zapitek.

Prišli so gasilci in policisti, ki jim je končno z združenimi močmi uspelo dognati, da je kača jegulja in jo izročili kuharjem v nadaljnje postopanje. Ubogi lastnik kolala pa se prijemlje za glavo, ko računa, koliko škode mu je napravila ta jeguljina pustolovčina.

ZGODBE O VARČNOSTI

V neki hiši so bili tudi na svoj način varčni ljudje. A tudi ta zgodba ni iz Škotske! — Je prišel nekoč popotnik ves utrujen v kmečko hišo in prosil prenočišča. V hiši sta bila mož, žena in šest otrok. Dejali so mu, da lahko prenoči, le počakati mora, da otroci zaspijo. Kaj je napravila žena: po dva otroka je položila v posteljo, počakala, da sta zaspala, ju varno položila na tla. Nato je vzela druga dva in storila prav tako — in še v tretje, dokler ni vseh šest otrok, drug poleg drugega, lepo spalo na tleh. Tedaj je povabila žena popotnika: — Prosim, zdaj pa kar ležite! — Popotnik je res legel in kot bi mignil — zaspal. Ko se je zjutraj zbudil, je ležal na tleh zraven vseh šestih otrok, v postelji pa sta ležala in spala gospodar in gospodinja! — Znati je treba!

RAZSTRESENI PROFESOR

Sloveč učenjak in profesor je pred kratkim obiskal Monako, kjer je najel v nekem hotelu sobo št. 23. Udeležil se je slavnosti v takozvanem “Nemškem muzeju” ter se potem vr-

nil v svoj hotel, kjer je stopil v sobo št. 23, da bi po kosilu malo podremal. Toda učenemu gospodu se je takoj zdelo nekaj sumljivo. Iskal je svoje copate, da bi jih obul, pa jih ni našel. Poiskal je svoj kovček, pa ga tudi ni našel. Odprl je oma-

ro, da bi zamenjal svoj frak s suknjičem, pa je v omari zagledal viseti žensko obleko. Ves ogorčen je pozvonil in divje razsajal, kako si hotelsko osebo upa v njegovo sobo pustiti žensko, njegove stvari pa odstraniti. Kmalu so se zbrali

okrog divjajočega profesorja vsi uslužbenci hotela. Dolgo je trajalo, preden so gospodu profesorju dopovedali, kar so sami dognali, da je namreč gospod profesor res najel sobo št. 23 — to da ne v tem hotelu, ampak v nekem drugem.

Knjigarna “Glas Naroda”

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Romani:

(Nadaljevanje.)

- POPOTNIKI, spisal Milan Fugelj. 95 strani. Cena 50
V tej knjigi je zbral znani slovenski pisatelj Fugelj deset črtic iz našega domačega življenja.
POVESTI IN SLIKE, spisal Ksaver Meško. — 79 strani. Cena 50
Knjiga vsebuje tri povesti našega priljubljene pisatelja, mojstra v opisovanju. Njegov slog je izrazit, njegove misli so globoke in mehke. Posebno ženske so vnete za njegova dela.
PRAVICA KLADIVA, spisal Vladimir Levstik. 144 strani. Cena 50
Povest iz vojne dobe, ko se je v sreih vseh naših razsodnih ljudi porajala misel na edinstveno Jugoslavijo. Levstik je to klasično opisal. Z osvobodjenjem domovine doseže tudi povest svoj višek.
PRED NEVIHTO, spisal I. Turgenjev. 96 str. Cena 35
Mojstersko delo slavnega ruskega pisatelja.
PRIHAJAČ, spisal Fr. Detela. 157 strani. Cena 50
Kakor vse Detelove povesti, je tudi ta vzeta iz našega domačega življenja.
PRI STRICU, spisal Gangl. 111 strani. Cena 50
PEODANE DUŠE, spisal Joia Likovič. 160 str. Cena 50
Kdor hoče vedeti, kaj počno fašisti z našim ubogim ljudstvom na Krasu, naj prečita to pretresljivo zgodbo.
PTICE SELIVKE, Rabindranat Tagore. Trda vez. 84 strani. Cena 75
Prgegovori, esejl in misli slavnega indijskega pisatelja.
RANJENA GRUDA, spisal Ivan Albrecht. 103 strani. Cena 35
Posebno zanimanje vzbujata ta povest po svoji aktualni vsebini, ki razmotriva pereče moderne probleme in posega v drugem delu v vojno in povojno dobo.
RDEČA MEGLA, spisal Karl Figor. 192 strani. Cena 70
V širokem stilu zasnovan avanturističen roman znanega pisatelja, ki zna dejanje razplesti s tako čudovito fineso, da mora čitatelj nehoti z napetim pričakovanjem čitati do konca.
RENE MAUPERIN, spisal Edmont de Concourt. 230 str. Cena 40
Roman o dekletu iz visoke pariške družbe. Delo je polno fines in zanimivosti zlasti v risanju značajev.
ROMANTIČNE DUŠE, spisal Ivan Cankar 87 strani. Cena 50
SANIN, spisal M. Arebašev. 488 str. Cena 1—
Ta znameniti roman, ki je bil svojevčasno na Ruskem in na Nemškem konfisciran, slika na realističen način ruskega inteligenta, malomeščana, oficirja, študenta, žida, žensko v okviru družine in samostojno učiteljico.
SIN MEDVEDJEVA LOVCA, spisal Karl May. 160 strani. Cena 30
Dejanje te lepe povesti se vrši na amerškem Zapadu. Pestre slike iz indijanskega in pljoniškega življenja. Mayu sicer očitajo, da ni bil nikdar v Ameriki, toda življenje na amerškem Zapadu je znal dosti natančneje opisati kot marsikdo, ki je živel tam.
SKRIVNOST NAJDENKE, povest. Trdo vezano. 93 strani. Cena 50
To je po naše prikoljena povest, ki bo znanila slohernega bravca. Hudim duševnim bojem glavnega junaka oziroma junakinje, sledita zaslužena sreča in zadovoljstvo.
SLIKA DORIANA GRAYA, spisal Oscar Wilde. 201 strani. Cena 120
To je eden najbolj značilnih spisov znamenitega angleškega pisatelja. Roman je izredno zanimiv po svojem stilu, po svoji fantastični vsebini, po svoji globoki miselnosti in napetosti, ki veče bralca z nepremagljivo silo nase.
SPISJE, Male povesti iz kmečkega življenja. — 67 strani. Cena 35
SREDOZIMCI, spisal Peter Bohinjec. 84 strani. Cena 40; vezano cena 50
Zbirka kmečkih povesti iz našega življenja. Bohinjec je dober pisatelj, ki v svojih spisih do pičice pogodi duševnost našega človeka. Ob čitanju njegovih del se čuti človeku, da ima pred očmi prizore iz domovine.
SLIKE, spisal Ksaver Meško. 189 strani. Cena 50
Osem povesti, ki zaslužijo, da jih sleherni prečita.
STUDENT NAJ BO. — NAŠ VSAKDANJE KRUH, spisal F. K. Finšgar. 80 strani. Cena 50
Naš mojsterski pripovednik nam nudi v teh dveh svojih delih obilo duševnega užitka.
STRAHOTE VOJNE, spisala Bertha pl. Suttner. 228 strani. Cena 50
To je ena najslavnejših knjig, ki imajo namen vzbuditi v človeku stud do vojne. Počastni pejsori so opisani točno in natančno. Vaska mati bi morala čitati to knjigo, kajti to je izpoved žene in matere, ki je izgubila na bojišču svoje najdražje.

- SVETLOBA IN SENCA, spisal dr. Fr. Betela. 176 strani. Trdo vezano. Cena 130
Naš znani pisatelj Detela je s tem svojim delom zopet posegel v naše preprosto življenje ter izborno orisal značaje, ki nastopajo v njem.
TARZAN IN SVET. 308 strani. Cena 1—
TARZANOV SIN. Vezano 301 strani. broširana 90
TARZAN, SIN OPICE. 302 strani. broširana 90
Pisatelj Edgar Rice Burroughs je v svojih delih o Tarzanu obdelal svet, kakršne ni obdelal pred njim še noben pisatelj. Njegova dela so prestavljena v vse kulturne jezike ter ne zanimajo samo mladine, imé pa tudi odrasle.
TATIČ, spisal France Bevč. Trda vez. 86 str. Cena 70
Naš izborni primorski pisatelj nam daje v tej knjigi dve povesti, ki jih je posvetil svoj materi.
TUNEL, spisal Bernhard Kellermann. 295 str. Cena 120
Globoko pod zemljo vrtajo orjaški stroji tunel med Evropo in Ameriko. Cele armade delavcev se zarilajo vedno globlje v osrčje zemlje. Sredi dela zaloti graditelje strahovita katastrofa, katere žrtve so na tisoče in tisoče delavcev. Toda železna volja inženirja Allana ne odneha, dokler ne stee med Evropo in Ameriko globoko pod oceanom prvi vlak.
TRI LEGENDE O RAZPELU, spisal Julius Zepf er. Trda vez. 83 strani. Cena 65
Prevod treh zanimivih povesti znanega češkega pisatelja.
UGRABLJENI MILIJONI, spisal Seliger Brat. 291 strani. Cena 120
Knjižnica “Jutra” nam je s tem delom predstavila skrajno napet roman amerškega Jugoslovana. Kdor bo prečital to delo, bo nehoti vzkliknil: “Da, Ivan Belič je bil pa res duhovitejši nego vsi detektivski sveta!”
VEČERNA PISMA, spisana Marija Kmetova. Trda vez. 51 strani. Cena 75
Knjiga vsebuje petnajst pisem, ki jih preva iskreno občutje. Pisma govore o sanjah ženskega srca, o ljubezni, o sorodnih dušah.
VELIKI INKVIZITOR, spisal Michel Zevaco. 124 strani. Trda vez. Cena 120. Broš. 1—
Kdor hoče poznati strahoto španske inkvizicije, naj prečita to delo, ki je bilo spisano po resničnih podatkih in mora navdati čitatelja z grozo.
VERA, spisala Olga Waldova. 154 strani. Cena 40
Roman je poln lepih prizorov, opisuje skrbno življenje nekdanjih najvišjih krogov nemške in ruske aristokracije in kaže, da so bili med njimi poleg manj vrednih tudi srčno-plemeniti ljudje.
VEKNE DUŠE V VICAH, spisal Prosper Merimee. 80 strani. Cena 30
Eden najboljših spisov francoskega mojstra.
V GORSKEM ZAKOTJU, spisal Anton Koder. 130 strani. Cena 40
Zanimiva povest iz prejšnjega stoletja, vzeta iz našega kmetkega življenja.
V KREMLPJIH INKVIZICIJE, spisal Michel Zevaco. 461 strani. Cena 130
To je mojstersko delo v svetovni literaturi z neštetiimi zapletljivi in nasičeno vsebino, da bo navezalo vsakega čitatelja, ki ga vzame v roko.
V METEŽU, spisala Marija Kmetova. 219 str. Cena 1—
Pisateljica je v tem romanu globoko pogledala v žensko dušo. Usode petero žensk raznega tipa in značaja se križajo v metežu življenja, iz katerega izidejo vsaka na svoj način.
VETNAR, spisal Rabindranat Tagore. 105 str. Trdo vez. Cena 75 Mehko vez. Cena 60
V knjigi je vsebovana globoka mirna modrost in srčna plemenitost najslavnejšega indijskega pisatelja.
VOJNIMIR, spisal Josip Ogrinc. 75 str. Cena 35
Zanimiva povest iz časov prekrščevanja koroskih Slovencev.
V OKLOPNJAKU OKOLI SVETA, spisal Robert Kraft. DVA DELA. 482 strani. Cena 160
Veskoz napet roman, ki ga čitatelj ne more odložiti, dokler ga ne prečita do konca. — Poln najneverjetnejših dogodivščin in zapletljajev.
V ROBSTVU, spisal Ivan Maticič. 255 strani. Trda vez. Cena 125
Ivan Maticič je eden tistih redkih naših ljudi, ki ne pozna samo vojne in njenih grozot ter posledice, ampak zna tudi vse pretresljivo opisati.
(Dalje prihodnjič.)

UPRAVITELJI DRŽAVNIH RELIEFOV PRE D BELO HIŠO

Nedavno so bili v Washingtonu upravitelji državnih reliefov ter so konferirali s predsednikom Rooseveltom. Po konferenci so se dali slikati pred Belo hišo. V prvi vrsti (v sredi) je Harry Hopkins, zvezni reliefni administrator.

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reko-mandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja
Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

54

Teden pozneje jo s čolnom pelje na parnik, ki je odpeljal družbo v Buenos Aires. Vera se zelo trudi, toda ne more prečiti, da ji žalostno teko solze po licih. Niti ček za precejšnjo vsoto, ki ga ji je dal Pavel, je ni mogel potolažiti v njeni bolesti in ko Pavel zopet sedi v čolnu in pišal naznan odhod parnika, se Vera skloni čez ograjo pod potokom solza ter maha s svojim premočnim robcem, dokler svojega ljubimca ne vidi na valovih samo kot majajočo se točko.

Ljubimec je bil hvaležen in je imel dobro sree. In vendar se olajšan oddahne, da je bil ta prizor končan. V resnici ni več šlo, da bi se obteževal z ljubimkovanjem, v času, ko je moral imeti svoje misli skupaj.

Vedi Bog, to je bilo še velno potrebno. Vstanovljen je bil sindikat za uveljavljanje patentov in delnice po petindvajset funtov šterlingov so bile tako naglo prodane, da se je na prvih borzah pričela z njimi živahna kupčija. Tudi inozemstvo se je pričelo oglašati, najprej Nemčija, Belgija, Lugsenburg, in Čehoslovaška. Francija, Anglija in Združene države so obvestile svoje trgovske atašeje, ki so živahno razpravljali z raznimi ministri. Časopisi so se zavzeli za stvar in samo v Rio je bilo okoli tristo časopisov in magazinov. Domače narodno časopisje je nasprotovalo in kazalo na vdeležbo Nemčije in Anglije. Toda družba je vstanovila posebni odbor, ki je imel nalogo pridobiti sovražno časopisje, kar je bilo zelo drago, toda propaganda je imela uspeh.

Nek do sedaj zelo sovražen list je nekega dne izpremenil svojo politiko in prinesel načrt nameravane železnice, ki bi vezala Sao Paulo s celo pokrajino ob Ribeira reki. Časopis je nastopil vladnemu načrtu za železnico, ki bi bila izpeljana čez Serro in je dokazal, da bi inženirji po gorski pokrajini imeli velike težave, obenem pa je s svojim načrtom za izpeljavo železnice po dolinah dotokov in skozi ruče bogate pokrajine pokazal veliki pomen take izpeljave železnice. To je bil prvi napad kakšnega časopisa na vlado. In tedaj je prišlo do popolnega preobrata. Nek drug list je prinesel pod naslovom "Samo peč" veliko oceno iznajdbe in od tedaj se je ime Rolfa Zalerja pričelo pojavljati v časopisju.

Toda šele pritisk z nepričakovane strani je zganil oblasti. Pri veliki domači zabavi v Raventosovi hiši so nastale nenavadne govornice. Med drugim so si pripovedovali naslednje: Morganova družba si je za Združene države z velikansko vsoto zagotovila Zalerjeve patente in jih hoče porabiti pri svojem jeklarskem trustu. Morganova skupina pa je imela še druge velike načrte, ki bi zelo posegli v gospodarske razmere Brazilije. Morganova tvrdka se je obvezala zgraditi nameravano železnico na svoje stroške, ako ji je za to dovoljen nakup ostalih privatnih brazilskih železniških prog. Toda to še ni bilo vse. Načrt je šel tako daleč, da vključil v ta trust vse parobrodstvo ob obrežju in po rekah.

Tudi staremu Raventosu so prišle te govornice na domači zabavi prave na ušesa. Bil je skrajno slabe volje. Znal so ga izkoriščati in so ga radi z njegovimi robotimi besedami potiskali v ospredje. Toda iz sindikata in iz nadzornega sveta družbe so ga izključili, ker so se ga bali zaradi njegove prepirljivosti.

In na tej zabavi je prišlo med njim in med Pavlom sicer do kratkega, toda tem ostrejšega spora. Raventos je peljal Pavla v japonski kabinet, ki je bil okrašen z Budovmi kipi in raznimi izdelki iz slonovine ter ga je ostro nahrulil. Pavel pusti Raventosa, da se izdivja, nato pa mu je naravnost povedal, da si prepoveduje tako neolikane besede. Raventos je komaj slišal Pavlove mirne in premissljene besede. Najbrž je zopet preveč pil, je hodil po sobi vihteč roke, majal z glavo, tako da so mu njegovi dolgi srebrni uhani vdarjali ob lica in slednjič obstane pred njim in zavpije:

— Vodili ste me za nos! Bik sem bil. Dokler ste me potrebovali, sem bil vam dovolj dober. Potem pa ste me postavili na hladno. Veste kaj, vi mladi mož! Z vami ne maram več imeti nikakega opravka. Prodam svoj delez in delnice, potem pa boste videli, kako boste na svojem roparskem pohodu prišli čez mojo zemljo!

— O tem smo se že enkrat razgovarjali, gospod Raventos, — odgovori Pavel, — in sedaj vam pravim, kar danes svarilno ponovim: vi sami boste imeli škodo!

Raventos se zakrohče: — Škoda — jaz? Ali me tako malo poznate? Kar sem si vbil v glavo, tudi izvedem. In naj si samo kaka vaša komisija upa prekoračiti mojo mejo, hoho, prijatelj, kaj mislite, kako se bodo moji tiči za vsilice veselili, da raznejejo tako tolpo!

— Kaj pa se godi tukaj? — se oglasi Manoela. Naglo stopi v sobo, očarljiva v kratkem španskem krilu ter začudeno oba pogleda.

— Trgovski razgovor, nič drugega, — odvrne Pavel smeje. — In ti si se zopet raztogotil, — se obrne k očetu, — in si vpil, da te je bilo slišati skozi vse sobe. Ne pozabi, da si nočaj gostitelj.

— Manoela, — odgovori oče, — ako me razjeziš, bom takoj pričel jokati.

Pavel se obrne. Proseče trepetajoči glas je bil presmešen. Toda Manoela ni bila pri dobri volji.

— Ne bodi tako neumen, — pravi očetu. Nato pa se zopet obrne k Pavlu. — Vsi poprašujejo po vas, — mu reče. — Prosim vas, pokažite se občudujočemu občinstvu.

— Ali mora tako biti? — odgovori Pavel. — Ali ne smem nataktniti maske?

— Ne. — Po vseh kotih čakajo tudi fotografi, da vas fotografirajo.

— Strašno, — vzdihne Pavel.

— Ako je kdo slaven, se ne sme bati javnosti. Dajte mi vašo roko, greva v veliko dvorano — tudi bo takoj večerja. Kot pretepen pes leze stari Raventos za obema. Naenkrat se čuti zelo nesrečnega. —

(Dalje prihodnjič.)

NAVIDEZNI ZAKON

Neka 24letna Marija Giererjeva je bivala že dalj časa na Angleškem, kjer se je seznanila z dvema starima damama, ki sta ji bili prav po materinsko naklonjeni. Ko ji je poteklo dovoljenje za bivanje na Angleškem, ji je padlo v glavo, da bi se tu poročila in postala tako angleška državljanka, da bi se ji ne bilo treba vrniti v Nemčijo, kjer je preživela kaj žalostno mladost. Ta zakon pa naj bi bil le navidezen. Neki možakar, ki ji je nekoč prenesel kovčeg s postaje, je izjavil, da je pripravljen poročiti se navidez z njo in za priloženo nagrado. Mož je bil 61letni, zavoljo raznih zločinov že večkrat kaznovani George Tate. Vse je bilo že pripravljeno, Giererjeva je uredila vse formalnosti in jih plačala, ko se je izkazalo, da je Tate že dolga leta poročen, le da je kakšnih deset let ni videl svoje žene.

Ker je na svojih listinah imel zabeleženo, da je samski, je prišel pred sodnike, njegova razočarana "zaročenka," ki je tudi šele sedaj izvedela, da mož ne šteje 40 let, kakor se ji je bil nalagal, pa se je morala zagovarjati, ker je prestopila rok, ki ji je bil dovoljen za bivanje na Angleškem. Jokajoč je priznala, da je segla po nepravem sredstvu samo zato, da bi se ji ne bilo treba ločiti od svojih materinskih prijateljic in se vrniti domov v žalostne razmere. Sedaj skušajo neki vplivni ljudje doseči, da bi se ne izgnali in da bi smela trajno ostati v svoji drugi domovini, ne da bi se morala navidezno poročiti s kakšnim zločincem.

MRLIČ OŽIVEL NA SECIRNI MIZI

V Galacu na Romunskem se je primerila v ondotnem anatomskem zavodu pri neki obdukciji nenavadna senzacija. 32letnega monterja Jurija Oco-sliceana so v nekem pretepu tako pobili, da ni nihče upal na njegovo ozdravljenje. Njegovo truplo so zaradi tega prepeljali kar v anatomski inštitut, kjer naj bi obdukcija ugotovila, kakšen je bil pravi vzrok smrti.

Monterja so položili na secirno mizo, kjer so ga hoteli raztelesiti. Tedaj pa se je zgodilo nekaj neverjetnega. Navidezni mrlič se je nepričakovano zbudil od smrti, planil na noge in stekel na ulico. Zdravniki in bolničarji so jo ucvrli za njim. Prijeli so ga in ga prinesli nazaj v bolnišnico, kjer so ga takoj spravili v posteljo. Upajo, da se bo njegovo zdravje mogoče toliko popravilo, da bo ostal pri življenju. Proti mrličnemu ogledniku, ki je monterja proglasil za mrtvega, so uvedli postopanje kakor je v navadi, kadar gre za zlonamerno goljufijo javnih oblasti.

RIZ IN KRUH

Ljudi ni mogoče več brezpogojno deliti med kruhojede in rižejede pravi prof. von Tiszka, kajti medtem ko igra riž med rižejedi, torej vzhodnimi narodi še vedno ogromno vlogo, se vloga kruha pri kruhojedi čedalje bolj krči.

V Nemčiji je n. pr. poraba kruha od leta 1907. do 1927. od 160 kg na glavo padla na 112 kg (letno), na Kitajskem pa krijejo rastlinski proizvodi in med njimi v prvi vrsti riž še vedno 93 odstotkov hrane. Pri zapadnih narodih razlikujemo lahko takšne, ki jedo pred vsem pšenični in takšne, ki jedo pred vsem rženi kruh. Potrošnja rženega kruha v splošnem narašča v prid pšeničnemu kruhu. Pač pa stalno narašča poraba mesa, ki je postalo sploh že glavna hrana. Krompir je takorekoč posebnost evropskih narodov.

KUGA V BERGAMU

Nadaljevanje s 3. strani.

ti čevljarji in krojači le izpreobrat, molit in govorit besede, kakršnih niso hoteli slišati. Med meščani sta bila tudi dva suha, siva filozofa, prava sistematična brezbožnika. Prav iz hudobije svojega srca sta ščevala razgreto nmožico. Čim bliže so bili cerkvi, tem nevarnejši so bili ljudje, tem bolj so grozili, tem bolj divji so bili njihovi izbruh in ni dosti manjkalo, pa bi se bili lotili tujih krojačev. Komaj sto korakov od cerkve pa so se odprla nenadoma vrata neke kreme. Iz nje je pridrevila tolpa pijancev noseč se štiporamo. In postavili so se pred proce-sijo in se norčevali počej in rjoveč s sramotilnimi in smešnimi kretnjami iz nje, izvzemsi enega, ki se je prekobilil po cerkvenih, s travo poraslih stopnicah. Zato so se smejali in so prišli vsi zadovoljni v svetišče. — Čudno jim je bilo, da so bili tukaj, da so hodili po tem velikem, hladnem prostoru. Da so bili v tem, po starem voščencem dimu dišečem ozračju. Da so hodili spet po teh starih, odrtih kamenitih ploščah z napol zabrisanimi ornamentami in jasnimi napismi, ki so jim tolkkrat utrujale misel. — Njihove oči so se v tem medlem mraku pod obokanim stropom dale zapeljati k miru, čeprav nekako iz predrznosti ali nekakoj nehoti. Pogled je zrl na tiho raznolikost zaprašnega zlata in zakajene barve ali se je porazgubil v sencal altare-jevih kotov. In tedaj je vstalo neke vrste hrepenenje, ki ga ni bilo moči zadržati. A oni iz gostilne so med tem razgrajali pri velikem oltarju. Mlad človek, velik, močan mesar, je vzel bel predpasnik, si ga privzal krog vratu, da je bil videti kot mašni plašč, in je bral mašo z divjimi, neumnimi besedami, polnimi onečasnjanja in bogostrunstva. Drugi starejši, ki je imel velik trebuh in obraz kakor olupljena buča in je bil gibčen in lahkih nog, čeprav je bil debel, ta je bil cerkovnik. Odgovarjal je na najnesramnejši način, poklek-kal, se pripogibal in obračal oltarju zadnjo plat. Pozva-njal je z zvoncekom kakor norci s kraguljčki in zavrtel je ka-divnico krog sebe. Drugi pi-janci so ležali po dolgem na stopnicah in so tulili od sme-ha in golcali od pijanosti.

In vsa cerkev se je smejala in norčevala iz tujev. In vpili so nanje, naj dobro pazijo, da bodo morda iz vsega tega spoznali, koliko dajo v Bergamu na Bogu. Saj vse to vriskanje in početje ni bilo radi tega, da bi žalili Boga, a veselilo jih je, ker so videli, da je zadelo vsake bogokletstvo kakor zadene pušica srea teh "svetnikov". "Svetniki" so stali sreči cerkve in so stekali v mukah. Srea so jim žarela polna srda in maščevanja. Prosili so Boga z očmi in rokami, da bi se vendar maščeval za vsa zasmelovanja, ki jih trpi v svoji lastni hiši. Saj bi bili radi s temi prevzetneži vred uničeni, le da bi pokazal svojo moč. S slastjo se hočejo pustiti streti od njega, če bi le hotel slaviti zmagoslavje, da bi morala vsa ta brezbožna usta vpiti v gro-zi, v obupu in kesanju — a bi bilo že prepozno.

Spet so zapeli miserere. In vsak glas je klical oni zveple-

ni dež, ki bi padal na Sodomo, klical je ono moč ki jo je imel Samson, ko je razrušil stebre filistrov. Prosili so s petjem in besedami; razgalili so si rame in prosili z biči. Vrsta za vrstjo je ležala do pasu razgaljena in vihnela žičaste vrvi po svojih krvavečih hrbitih. Divje in besno so udrili, da se je bičev držala kri. Vsak udarec je bila Bogu darovana žrtev. Da bi se mogli bičati vendar še drugače, da bi se mogli tu pred Njegovimi očmi raztrgati na kosce! To telo bo-di kaznovano, ke so grešili z njimi proti Njegovim zapove-dim. Mučeno in uničeno bodi, da bo videl, kako telo sovra-žnijo, da bo videl, kako bodo kakor psi, da bi mu bili bolj všeč. In z Njegovo voljo, bi bi-li še manj od psov, kakor naj-nižji črvi bi bili, ki žro prah izpod Njegovih podplatov! In spet udarec za udarec — da so omahnile roke in jih je zvil krč v čudne vozele. Vrsta za vrstjo je ležala in oči so se svetlikale kakor blaze, slina je bila krog ust, in kri je curljala po mesu navzdol. — In gledav-so so nenadoma začutili utrip srea, in so jim zardela lica, in dihanje jim je bilo vedno težje. Kakor bi se napelo nekaj mrzlega pod kožo na gla-vi, kolena so slabela. To jih je zadelo: v njihovih možganih je bila pičica blaznosti, ki je razumela to blaznost.

Da bi bili sužnji vsemogočnega, trdega božanstva, da bi se pahnil pred njegove noge, da bi postali njegova last, ne v tihi požrtvovalnosti, ne v brezdelju tihe molitve, ampak v besnosti, v vrtoglavosti samo-zatajevanja, v krvi in rjoventju pod vlažnimi, lesketajočimi se biči — to so mogli razumeti. Celo mesar je utihnil in brez-zoba filozofa sta povesila sivo glavo pred očmi, ki so zrle krog sebe.

In tišina je nastala v cerkvi, le tiho valovanje je šlo preko gnječe.

Tu se je dvignil eden izmed tujev. Mlad menih je bil in je govoril. Bled je bil kakor plat-no, kakor oglje, ki bo kmalu ugasnilo so žarele črne oči, in mrka, bolešno pretegnjena us-ta so bila kakor z nožem ure-zana v les in bila kakor gube v človeškem mesu.

Iztegnil je tenke, bolehe ro-ke v molitvi proti nebu, in ro-kavi črne kute so zdrsnili po belih, subih rokah navzdol.

Potem je govoril.

Govoril je o peklju in o tem da je neskončen, kakor so ne-skončna nebesa. Govoril je o osamelem svetu muke, ki ga mora prestatiti vsak obsojenec in ga napolniti s svojim vpit-jem. Tam se žveplela morja, njihve škorpiljonov; tam so pla-meni, ki obdajo človeka, kakor ga obda plašč, in so mirni, tr-di plameni, ki se zasadijo vanj kakor bodalo, ki se obrne v rani.

Prav tiho je govoril. Ne da bi dihali, so poslušali njegove besede, kakaj govoril je, kakor bi bil videl vse to z lastnimi očmi. Izpraševali so se: Ali ni to eden izmed pogubljenih, ki je bil poslan iz peklenkega žrela k nam, da bi pričal pred nami?

Naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Zdrževnih državah

JULIJA:

- 16. Europa v Bremen
17. Manhattan v Havre
19. Majestic v Cherbourg
20. Ile de France v Havre
23. Conte di Savoia v Genoa
26. Bremen v Bremen
Berengaria v Cherbourg
27. Champlain v Havre
31. Washington v Havre
Normandie v Havre

AVGUST:

- 2. Europa v Bremen
Aquitania v Cherbourg
3. Rex v Genoa
8. Majestic v Cherbourg
10. Ile de France v Havre
Conte Grande v Trst
13. Bremen v Bremen

- 14. Manhattan v Havre
15. Champlain v Havre
16. Berengaria v Cherbourg
17. Conte di Savoia v Genoa
21. Normandie v Havre
22. Aquitania v Cherbourg
23. Europa v Bremen
24. Lafayette v Havre
Roma v Trst
28. Washington v Havre
Majestic v Cherbourg
30. Bremen v Bremen
31. Ile de France v Havre
Rex v Genoa

SEPTEMBER:

- 4. Normandie v Havre
Berengaria v Cherbourg
5. Champlain v Havre
7. Aquitania v Cherbourg
10. Europa v Bremen
11. Manhattan v Havre
12. Majestic v Cherbourg
14. Lafayette v Havre
Conte Grande v Trst
17. Bremen v Bremen
19. Berengaria v Cherbourg
21. Ile de France v Havre
24. Rex v Genoa
25. Washington v Havre
Normandie v Havre
26. Champlain v Havre
Aquitania v Cherbourg
27. Europa v Bremen

ZBIRKA zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVIN-SKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

ANDERSONOVE PRIPOVEDKE

Table listing Anderson's stories with prices, including '111 strani. Cena ... 35', 'ANDREJ HOFER ... 50c', 'BENEŠKA VEDEŽEVANKA ... 35c', etc.

Table listing 'PRAŠKI JUDEK ... 25c', 'PATRIA (povest iz irske zgodovine) ... 30c', 'POSLEDNJI MOHIKANEC ... 30c', etc.

PRIPOVEDBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik.

Table listing '104 strani. Trda vez. ... 1.—', 'PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA ... 30', 'PRVIČ MED INDIJANCI ... 30', etc.

TISOČ IN ENA NOČ (s slikami; trda vez)

Table listing 'I. zv. \$1.30; II. zv. \$1.50; III. zv. \$1.50', 'SKUPAJ \$3.75', 'TISOČ IN ENA NOČ. Mala izdaja. Cena ... 1.—', etc.

ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKE MLADINO

Table listing '3 zvezki po ... 50c', 'ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA ... 60c', 'ZLATOKOPI (povest iz Alaske) ... 25c', etc.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU
214 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PITITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-SERVACIJO KABIN, IN POJABNILA ZA PO-TOVANJE

Naročite jih pri: KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 18th Street : : : New York, N. Y.